

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXVI. Exempla quibus hic scriptor, ut sibi quidem videtur, adstruit, non esse prohibitam ab uno Episcopatu ad alterum translationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

depositione Nestorii, Maximianus eligitur Episcopus : vir Monasticam quidem vitam degens : in Presbyterorum tamen ordinem ipse quoque cooptatus. Hic sanctitatis opinionem jampridem fuerat adeptus, eo quod propriis sumptibus monumenta construxisset, in quibus religiosi viri post obitum sepelirentur. In sermone autem rudis fuit atque imperitus : vitamque quietam & a negotiis alienam præoptabat.

νεσοείς κατάγεισιν, προχλείθει προς τὴν ἐπισκοπὴν μαξιμιανὸς ὄνομα, αἰθε ἀσκητικὸς μὴν τὸν βίον ἐπιλοῖς πρεσβυτέρους ἑαυτῶν ἐτάταλο· ὅσα ὑπόληψιν εὐλαδείας παλάμῃ ἐκέκλιτο, διόποικείοις ἀναλώμασι κατεσκεύακει μνήμασιν, ὡσεὶ ἐν αὐτοῖς τὰς εὐλαδίας τελευτῶντας κηδεύεσθαι· ἡ δὲ ἰδιώτης τὸ λόγῳ, καὶ ἀπραγμονέσθην ζῆλον προαγαγόμενος.

CAPUT XXXVI.

Exempla quibus hic scriptor, ut sibi quidem videtur, adstruit, non esse prohibita ab uno Episcopatu ad alterum translationem.

SED quoniam nonnulli Ecclesiasticum Canonem allegantes, Proclum, qui jam tum Cyzicena urbis Episcopus nominatus fuerat, ordinari prohibuerunt, paucis hac de re dicere constitui. Ii qui tum ista dicere ausi sunt, mihi quidem videntur non omnino vera dixisse: sed vel præ invidia qua adversus Proclum flagrabant, ea confinxisse, vel certe regulas & pleraque alia quæ in Ecclesiis utiliter gesta sunt, penitus ignorare. Etenim Eusebius Pamphili in sexto Ecclesiastica Historiæ libro refert, Alexandrum cujusdam urbis in Cappadocia Episcopum, cum orationis causâ Hierosolymam venisset, & in locum Narcissi Episcopi constitutum esse, atque exinde toto vitæ suæ tempore Ecclesiam illam administrasse. Adeo apud majores nostros promiscui usus res fuit, Episcopum ab alia civitate in aliam transferre, quoties necessitas postularet. Quod si etiam necesse est Canonem hac de re constitutum huic Historiæ intexere, omnino perpicuum fiet, quam falso citatus sit ab illis qui ordinationi Procli intercesserunt. Canon igitur ita se habet. Si quis Episcopus cujuspiam Ecclesiæ ordinatus, non petrexit ad Ecclesiam cui ordinatus est, non ex sua culpa, sed vel quod populus eum admittere recuserit, vel ob aliam causam non ex sua culpa profectam, hic honoris & ministerii sit particeps, modo nihil molestiæ afferat rebus Ecclesiæ in qua congregatur. Excipere autem debet quidquid Provinciae synodus de causa ipsius judicans constituerit. Et canon quidem hujusmodi est. Cæterum quo magis constet plures Episcopos ab aliis civitatibus

Κεφ. λς΄.

Παραδείγματα δι' ὧν ὡς δοκεῖ κατασκευάζει ἡ συγγραφή ἀκάλυτον εἶναι τὴν ἀπὸ θρόνου εἰς θρόνον μετάθεσιν.

ΕΠὶ δὲ τινες ἐπιφημισαῖνες ἐκκλησιαστικὸν κανόνα, ἐκάλυσαν τὸν πρόκλον ἐθρονισθῆναι, ἢ δὴ τὸ κυζικίου ὀνομασθέντα ἐπισκοπον, βέλομαι πρὸς τὴν τετραβραχίαν ἐπιμοι δοκοῦσιν ἀληθεύσαι, οἱ τοτε ταῦτα γὰρ ἐπιχρήσασαι, ἀλλ' ἢ κατὰ σκευασμὸν φθόνῳ τῷ πρὸς τὸν πρόκλον, ἢ ἀγνοεῖν καὶ τὸν κανόνα, καὶ τὰ πολλὰ κερδοῦσιν ὡς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἡρώματα· εὐσεβίου γοῦ ἰσχυροῦ ἐν τῇ ἐκκλῆσιαστικῇ ἱστορίᾳ, ἀλεξανδρον μίαν τῶν ἐκ καππαδοκίας πόλεων ἐπίσκοπον ὄντα ἐν χῆς ἐνεκα ἐπιλάττοισιν ἐπιλάττοισιν ἀλεξανδρον, κατὰ σκευασμὸν τῶν ἐροδωλυμίων φησὶ, καὶ ἐστὶν ὁ παλαιότερος ἐπισκόπος ἐν θρονισθῆναι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαβίβει προσήναι ἑταυροῦ παρὰ τοῖς παλαίοις ἡμῶν ἀδιαφοροῦσιν πόλεως εἰς πόλιν μετὰ γὰρ ἐπίσκοποι ὡς ἡμεῖς χρεια ἐκείνη· εἰ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς τετραβραχίαν τῆδε σκευῆς τῆ συγγραφῆς, δὲ χηδιστοῦσιν πρὸς αὐτὴν κατεφύσασιν οἱ τὸν πρόκλον ἐθρονισθῆναι κατὰ σκευασμὸν ἐστὶ ὁ κανὼν ὅτι ἐπίσκοπος χηδιστοῦσιν εἰς παροικίαν μετὰ πέλθοι εἰς ἡμεῖς χηδιστοῦσιν, ἐπὶ αὐτῶν αἰτίαν, ἀλλ' ἢ τὸν διὰ τὴν ἑκείνην παροικίαν δι' ἑτέραν αἰτίαν ὅτι ἀνάγκης ἡρώματα τῶν μετῆθεν τῶν μετῆθεν καὶ τῶν μετῆθεν μὴ δὲν παρενοχλεῖται τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν, ἐνθα αὐτὸν συνάγεισιν ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῶν, ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ σὺν ὁδοῖς τὸ παλαιάμαον ὁδοῖσιν ὅτι μὴν ἐπὶ ὁδοῖς ὅτι πολλοὶ ἐπίσκοποι καὶ διὰ ἑτέραν πόλιν

εις άλλας μετένεχθησαν, δια τας κτ' καιρόν
 των εκκλησιών χρείας, αυτών τῶ μετένεχθέντων
 τα ονόματα παρ' αθήσομαι περιγής εν
 πάτραις έχροδονήθη επισκοπος: κτ' επεί οί τ'
 περιρημής πόλεως αυτών εν εδέχοιτο, ο τ'
 ρώμης επισκοπος εκέλευσεν αυτον ενθρονισθῆ-
 ναι εν κορινθῶ τῆ μητροπόλει, εκεί επισκό-
 πος ἐπισημάντος κτ' εκεί εκκλησίας δια βίβ
 παρ' εση' γρηγοριου· ο ναζιανζηνος, πρότερον
 σασιμων μίας τῶ εν καππαδοκία πόλεων
 επισκοπος ην· ετα γέγονε ναζιανζ' μελίπος
 πρότερον τ' εν σεβασεία παρ' εση' εκκλησίας,
 κτ' μετ' αυτα τ' εν ανιόχρεια παρ' εση' δούσιθεον
 τον σελευκείας επισκοπον, αλέξανδρου· ο αν-
 τιόχρεια επισκοπος· εις αρασον τ' κιλικίας με-
 λιγαρη' ο ρενεβρενπος διπ' αρακων τ' Φωκίας,
 μετ' αυτα μετένεχθη εις τυρον· ιωάννης από
 γορδου τ' λυδίας, μετένεχθη εν προκονήσω, κτ'
 τ' εκεί παρ' εση' εκκλησίας· παλλαδιου από
 ελενοπόλεως, μετένεχθη εις ασσυρια· αλέ-
 ξανδρου από ελενοπόλεως, μετένεχθη εις α-
 σσυριας· θεόφιλος από άπαμείας τ' εν ασία,
 μετένεχθη εις διδοξίε πόλιν, την τὸ παλαιόν
 Καλαμβείων καλεσμένην· πολυκαρπος από
 σεζανίας τ' εφρασίας, μετένεχθη εις νικό-
 πολιν τ' θρακίας· ιεροφιλου από τραπεζοπό-
 λεως τ' Φρυγίας, μετένεχθη εις πλωιν πόλιν
 τ' θρακίας· ο τιμω· ο απο αγδαμίας τ' Φρυ-
 γίας, μετένεχθη εις ανιόχραν τ' πωσιδίας·
 αλέξανδρος από φιλιππε πόλεως τ' θρακίας,
 μετένεχθη εις τραάδα κτ' τσάτων μιν επί τῶ
 παρ' εση' εν τῶ οικείων πόλεων εις ετέρας
 μετ' αθηνών, αυταρως εννημονόσαι μιν·
 αλεξανδρος τῶ από φιλιππε πόλεως τῆς
 θρακίας μετένεχθέντ' εις τραάδα, χρησίμου
 βασιλιά μνημονόσαι νομίζω.

A ad alias translatos fuisse ob intervenien-
 tes subinde Ecclesiæ necessitates, ipsa
 eorum qui translati sunt nomina recep-
 sebo. Perigenes Patris ordinatus fue-
 rat Episcopus. Sed quoniam ejus civi-
 tatis incolæ illum admittere recusabant,
 Romanæ urbis Episcopus eum in Me-
 tropolitana sede Corinthi constitui jus-
 fit, mortuo Ecclesiæ illius Episcopo.
 Itaque Perigenes toto deinceps vitæ
 suæ tempore huic Ecclesiæ præfuit.
 Gregorius Nazianzenus, primum qui-
 dem Sasimorum urbis Cappadociæ E-
 piscopus fuit: postea vero Nazianzi.
 Melitius prius Sebasteiæ Ecclesiæ E-
 piscopatum gessit: postea vero Antio-
 chenam rexit Ecclesiam. Dositheum
 Seleuciæ urbis Episcopum Alexander
 Antiochenensis Episcopus Tarsum Cili-
 ciæ transtulit. Reverentius ab Arcis
 urbe Phœnicæ postea Tyrum transla-
 tus est. Joannes ab urbe Lydiæ Gordo
 Proconnesum traductus est, ejusque lo-
 ci Ecclesiam gubernavit. Palladius
 ab Helenopoli Aspunam translatus est.
 Alexander ab Helenopoli Adrianos
 transiit. Theophilus ex urbe Asiæ A-
 pamea translatus est Eudoxiopolim,
 quæ olim Selembria dicebatur. Po-
 lycarpus ab urbe Mæsiæ Sexantapristi
 Nicopolim Thraciæ translatus est. Hie-
 rophilus ex Trapezopoli Phrygiæ Plo-
 tinopolim Thraciæ migravit: Opti-
 mus ab Agdamia Phrygiæ urbe Antio-
 chiam Pisidiæ translatus fuit. Silvanus à
 Philippopoli Thraciæ Troadem. Tot
 igitur Episcopos qui ex suis sedibus ad
 alias translati sunt, hoc loco commemo-
 rasse sufficiat. De Silvano vero qui ab
 urbe Thraciæ Philippopoli Troadem
 transportatus est, operæ pretium fore
 arbitror pauca dicere.

D CAPUT XXXVII.

De Silvano qui Philippopoli translatus est Troadem.

Κεφ. λζ'

Μετ' αυτων τα από φιλιππε πόλεως εις τραάδα μετενεχθέντ'.

Σιλβανος ρήτωρ μιν ἐγεγονός πρότερον
 τρωαίης τῆς θρακίας ἀκριβώς ὁ χριστιανί-
 ξεν ἰσχυράως, κτ' τον ασκητικὸν βίον ασκῶν,
 τέλεινα φασεν ε' παρ' εση' μετ' αυτα ὁ
 αυτον ἀπικας ὁ επισκοπος συλλαβῶν, επισκο-
 ποι τ' φιλιππε πόλεως κατέστησεν· ο δ' ε' τρεῖς
 ἐνιαυτος εν τῆ θρακίη διαγαγῶν, κτ' μη ὑπο-

Silvanus primùm in Troili Sophistæ
 scholarhetor fuit. Sed cum ad Chri-
 stianæ religionis perfectionē tenderet,
 & Monasticum vivendi genus consecta-
 retur, pallium rhetoricum gestare recu-
 savit. Postea vero Atticus Episcopus eum
 comprehendens, Philippopolis Epi-
 scopum ordinavit. Qui cum tres annos
 in Thracia transegisset, nec frigus tole-

